

ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาจะเข่งตราเขต 2

**A Computer-Based Learning Packages via Network on the Topic of English Language for Communication
in Daily Living, in the Foreign Languages Learning Area, for Mathayom Suksa 1 Students in Chachoengsao
Educational Service Area 2**

นางสาวชลธิชา ศรีสุข* อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาจะเข่งตราเขต 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนจากชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย และ (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนจากชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมพระราชทานนาขาว จำนวน 42 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน จำนวน 3 หน่วย ประกอบด้วย หน่วยที่ 8 Health and Welfare หน่วยที่ 9 Shopping และหน่วยที่ 10 Food and Drink (2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ (3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้ง 3 หน่วย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 คือ 80.10/82.00, 79.00/81.00, 80.33/81.30 (2) นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และ (3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้ในระดับเห็นด้วยมาก

Abstract

The purposes of this study were to (1) developed a Computer-Based Learning Packages Via Network on the topic of English Language for Communication in Daily Living, in the Foreign languages Learning Area, for Mathayom Suksa 1 students in Chachoengsao Educational service Area 2 based on the 80/80 efficiency criterion, (2) study progress of Mathayom Suksa 1 students in Chachoengsao Educational service Area 2 learning from the Computer-Based Learning Packages Via Network, and (3) assess the opinion of the students on the Computer- Based Learning Packages Via the Network. The research sample consisted of 42 students of Mathayom Suksa1 Matthayomprarajchatannayao School selected through the cluster sampling technique. Research Instruments were (1) 3 units of computer-based learning packages via network consist of Unit 8 Health and Welfare, Unit 9 Shopping and Unit 10 Food and Drink; (2) two parallel forms of an achievements test for pre-testing and post-testing; and (3) a questionnaire to assess student's opinion on the developed computer-based learning packages via network on the topic of English Language for Communication in Daily Living. Statistics for data analysis were E_1/E_2 efficiency criterion, mean, standard deviation, and t-test.

Research finding showed that: (1) the three units of computer-based learning packages via network were efficient at 80.10/82.00, 79.00/81.00, 80.33/81.30 respectively; thus meeting the set efficiency at 80/80; (2) the learning progress of the students learning from the computer- based learning packages via network was significantly increased at the .05 level, and (3) the opinion of the students on the quality of computer-based learning packages via network were of highly appropriate quality.

Keywords: Computer-Based Learning Packages Via Network, English Language for Communication in Daily Living

* มหบัณฑิต แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช E-mail address csrisuk@mekong.bicusa.org

** อาจารย์ประจำ แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

e-mail address wtaweewat@hotmail.com

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ 2551: 1)

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ให้นักเรียนมีคุณภาพตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยระบุมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของนักเรียนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ตามมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต.1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและเขียน ขณะเดียวกันในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา [ออนไลน์] จาก <http://www.thaiwbi.com/topic/prb/index.html> [เข้าถึงเมื่อ 23 เมษายน 2554] ได้มีใจความว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขัน โดยเสรีอย่างเป็นธรรม

รวมทั้งการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

จากข้างต้นที่กล่าวมาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นสื่อการเรียนการสอนที่พึงประสงค์คือ ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

1.2 สภาพเป็นอยู่ในปัจจุบัน

สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนสู่ผู้เรียนด้วยวิธีบรรยายและสาธิตอยู่หน้าชั้นเรียน ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนด

และวางแผนการเรียนการสอน เตรียมกิจกรรมระหว่างเรียน จัดหาสื่อประกอบการเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน จากกิจกรรมที่กำหนดขึ้นและสื่อการสอนส่วนใหญ่เป็นสื่อการสอนแบบทิศทางเดียว ได้แก่ สื่อประเภทเสียงจากซีดี หนังสือและตำรา สำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติมยังไม่เพียงพอ ทำให้ผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างทั่วถึง ส่วนการจัดชั้นเรียนในเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะเป็นการจัดการเรียนการสอนรวมกันทั้งผู้ที่เรียนเก่ง ผู้ที่เรียนปานกลาง และผู้ที่เรียนอ่อน อันทำให้มีผลต่อการรับรู้ และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนแตกต่างกัน

1.3 สภาพที่เป็นปัญหา

สภาพที่เป็นปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนส่วนมากมีผลการเรียนในเรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันค่อนข้างต่ำ สืบเนื่องมาจากผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและเป็นผู้สาริตเองทั้งหมด โดยไม่คำนึงถึงผู้เรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้การรับรู้ในการเรียน ทำได้เร็วช้าต่างกัน

ปัญหาทางด้านสื่อการสอนพบว่าสื่อการสอนไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน มักจะเป็นสื่อด้านเดียว ไม่สามารถตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ เพราะสื่อที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นสื่อภาพนิ่ง สื่อแผ่นใส สื่อสไลด์ เป็นสื่อที่ไม่ทันสมัย ไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่สนใจในสิ่งที่เรียน และจากการที่โรงเรียนไม่สามารถจัดสรรสื่อภาพประกอบเสียงพร้อมคำบรรยายให้เพียงพอกับการใช้งานของผู้เรียนได้ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะและประสบการณ์ในการเรียน โดยตรงกับเจ้าของภาษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนมีเจตคติไม่ดีกับวิชาที่เรียน ทำการเรียนล่าช้า นอกจากนี้ นักเรียนไม่สามารถเลือกเรียนตามความสามารถของตนเอง ปัญหาที่กล่าวข้างต้น ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการวางแผนการเรียน และการทบทวนเนื้อหาของบทเรียน และมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา

จากความพยายามในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงตราเขต 2 มีแนวทางในการแก้ปัญหาดังนี้

1.4.1 การแก้ปัญหาภายในหน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงตราเขต 2 ได้เห็นความสำคัญจัดหลักสูตรอบรมสำหรับครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วยหัวข้อที่เกี่ยวข้องดังนี้ (1) การปรับปรุงหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (2) การผลิตสื่อการเรียนการสอนบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (3) การอบรมครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ และ (4) การวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.4.2 ความพยายามในการแก้ไขปัญหามาจากงานวิจัย พบว่า ไม่ปรากฏงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2553 จำนวน 6 เรื่อง คือ สาวิตรี ประวิติ (2545) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประเทือง ใจหาญ (2546) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมการละคร ชูล้อม เนื่องฤทธิ์ (2547) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ธนสิทธิ์ หาญอาษา (2548) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เกษศิริพันธ์ อ้วนภักดี (2548) ได้วิจัยเรื่อง การใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 จิรพงศ์ พิฤกษ์ (2551) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 โดยใช้สถานการณ์จำลอง

1.5 แนวทางการแก้ปัญหา

จากปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมคือ การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้และประมวลประสบการณ์ต่างๆ ไปทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นการนำเสนอบทเรียนในรูปแบบสื่อผสม มีทั้ง ภาพประกอบเสียงพร้อมคำบรรยาย เพื่อให้บทเรียนนั้นไม่น่าเบื่อ เมื่อเรียนจบในแต่ละบทนักเรียนสามารถทำงานตามวัตถุประสงค์และเกิดความคิดรวบยอดของงานที่ทำและประยุกต์แนวคิดได้อีกด้วย นักเรียนจะรับความรู้จากสื่อเหล่านี้ในลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยนักเรียนสามารถศึกษาได้ทุกที่ ทุกเวลา ดังนั้น การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายจึงสามารถช่วยแก้ไขปัญหาที่ประสบอยู่ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนที่ด้อยโอกาสอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาจะเข็มตราเขต 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยครอบคลุม (1) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล และ (4) การวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมพระราชทานนาขาวที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคการศึกษาที่ 2/2553 จำนวน 42 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มโดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1) สุ่มโรงเรียน ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาจะเข็มตราเขต 2 จากทั้งหมด 71 โรงเรียนโดยการสุ่มแบบกลุ่มได้โรงเรียนในเขตคุณภาพการศึกษาที่ 12 สนามชัยเขต 3
- 2) สุ่มโรงเรียน ในโรงเรียนเขตคุณภาพการศึกษาที่ 12 สนามชัยเขต 3 จากทั้งหมด 5 โรงเรียน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม ได้โรงเรียนมัธยมพระราชทานนาขาว

3) จำแนกนักเรียน เพื่อใช้ทดสอบประสิทธิภาพ โดยจำแนกตามผลการเรียนของนักเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มีเกณฑ์ในการจำแนกผลการเรียนดังนี้ คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนดีในระดับ 3.51-4.00 จำนวน 14 คน ปานกลางระดับ 2.51-3.50 จำนวน 16 คน และต่ำ ระดับ 1.50-2.50 จำนวน 12 คน รวมจำนวน 42 คน

4) สุ่มเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) ได้นักเรียนจำนวน 3 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายแบบจับฉลาก ดังนี้ คือ ผลการเรียนดี จำนวน 1 คน ปานกลาง จำนวน 1 คน และต่ำ จำนวน 1 คน รวมจำนวน 3 คน

5) สุ่มเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) ได้นักเรียนจำนวน 9 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายแบบจับฉลาก ดังนี้ คือ ผลการเรียนดี จำนวน 3 คน ปานกลาง จำนวน 3 คน และต่ำ จำนวน 3 คน รวมจำนวน 9 คน

6) สุ่มเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (1:100) ได้นักเรียนจำนวน 30 คน ที่มีผลการเรียนดี จำนวน 10 คน ปานกลาง จำนวน 10 คน และต่ำ จำนวน 10 คน รวมจำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือต้นแบบชิ้นงาน ได้แก่ ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามะนิลาเขต 2 เป็นชุดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยบทเรียน 3 หน่วย คือ หน่วยที่ 8 Health and Welfare หน่วยที่ 9 Shopping และหน่วยที่ 10 Food and Drink

2. แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน จำนวน 3 หน่วย แบ่งเป็นหน่วยละ 2 ชุด คือแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ชุดละ 10 ข้อ รวม 60 ข้อ บรรจุอยู่ในชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. แบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เป็นแบบมาตราวัดประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 3 ประเภทได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายไปทดสอบหาประสิทธิภาพ คือ การทดสอบแบบเดี่ยว การทดสอบแบบกลุ่ม และการทดสอบแบบภาคสนาม การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) การเตรียมก่อนการทดลอง ได้แก่การเตรียมสถานที่และเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 30 เครื่อง โดยใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนมัธยมพระราชทานนาชาว โดยนำชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่พัฒนาขึ้นไปเก็บไว้ในเครื่องเซิร์ฟเวอร์ของโรงเรียน เพื่อให้ออนไลน์และแสดงผลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (2) กำหนดวันเวลาในการทดสอบประสิทธิภาพ ดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพเป็นเวลา 3 วัน วันละ 1 หน่วย คือวันที่ 10 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 12 มีนาคม 2554 ใช้เวลา 3 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 09.00 – 12.00 น. ของทุกวัน หน่วยการเรียนรู้ที่ทดสอบคือหน่วยที่ 8 Health and Welfare หน่วยที่ 9 Shopping และหน่วยที่ 10 Food and Drink (3) ขั้นตอนการเรียนรู้ประกอบด้วย ประเมินก่อนเรียน ศึกษาเนื้อหา ทำแบบกิจกรรมระหว่างเรียน และประเมินหลังเรียน (4) ผู้วิจัยได้เก็บคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบฝึกปฏิบัติมาวิเคราะห์ข้อมูล และ (5) ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนในการทดสอบแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม และสอบถามนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นในการทดสอบแบบภาคสนาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล 3 ประเด็น ดังนี้ (1) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย โดยใช้สูตร E_1/E_2 (E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) (2) การวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย โดยการทดสอบค่าที และ (3) การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย จากแบบสอบถามความคิดเห็น โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย พบว่าชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ที่ผลิตขึ้นทั้ง 3 หน่วย มีประสิทธิภาพ คือ 80.10/82.00 79.00/81.00 และ 80.33/81.30 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. ผลความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

การอภิปรายผล

จากผลของการวิจัยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกระบวนการวิจัยพบว่าทั้ง 3 หน่วยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ที่ผู้วิจัยออกแบบได้นำแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2546) การผลิตชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้ (1) จัดทำหลักสูตรชุดการเรียนผ่านเครือข่าย (2) เขียนแผนการจัดการเรียนการสอน (3) ศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับการผลิตชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย (4) พัฒนาชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย (5) ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย และ (6) ทดสอบประสิทธิภาพและปรับปรุงชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

เกณฑ์ประสิทธิภาพ ได้แนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และ สุดา ลินสกุล (2520: 135) กล่าวว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ที่ช่วยให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเกิดความพึงพอใจต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายนั้นมีคุณค่าที่นำไปสอนกับนักเรียน และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก การกำหนดประสิทธิภาพกระทำได้ โดยการประเมินพฤติกรรมของ

นักเรียน 2 ประเภท คือ (1) พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และ (2) พฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และ E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบให้ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการนำเสนอด้วยภาพประกอบเสียงพร้อมคำบรรยาย ทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจต่อเนื้อหาสาระได้ง่าย กรณีมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่เข้าใจหรือข้อสงสัยก็สามารถสอบถามจากผู้สอนได้หลายช่องทางประกอบด้วย กระดานข่าว และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ สอดคล้องกับ ถนนอมพร เลาหวัธแสง (2545: 4-5) ได้เสนอแนวคิดการออกแบบการเรียนการสอน ด้วยตัวอักษร ภาพนิ่ง ผสมผสานกับการใช้ภาพเคลื่อนไหววีดิทัศน์และเสียง โดยอาศัยเทคโนโลยีของเว็บ (Web Technology) ในการถ่ายทอดเนื้อหา รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีระบบการจัดการคอร์ส (Course Management System) ในการบริหารจัดการงานสอน เช่น จัดให้มีเครื่องมือการสื่อสารต่าง ๆ เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) กระดานข่าว (Web Board)

2. ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้ง 3 หน่วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก (1) ชุดการเรียนรู้มีการออกแบบและพัฒนาบทเรียนตามขั้นตอนมีการจัดทำบทเรียนให้สร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา ชุดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ซึ่งทั้งหมดเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการทดสอบประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอน ตามแนวคิดของ ซัยยัค พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และ สุดา สีนสกุล (2520: 136-137) ตามขั้นตอนดังนี้ การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว คือการทดลองกับเด็กนักเรียน 1 คน การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม คือการทดลองกับเด็กนักเรียน 6-10 คน และการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม คือการทดลองกับเด็กนักเรียน 40-100 คน (2) ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่พัฒนาขึ้นนี้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระหว่างเนื้อหา วิธีสอน และสื่อ มีการจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อย ๆ และจัดลำดับให้เหมาะสมกับผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่าง ความพร้อมและแรงจูงใจในการเรียนรู้ของแต่ละคน โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อและช่องทางในการนำเสนอเนื้อหาสาระในรูปแบบของภาพประกอบเสียงพร้อมคำบรรยายที่เน้นความสวยงามและความตรงของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ และ (3) การประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน เป็นกิจกรรมการตอบคำถามจากแบบฝึกหัด ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น และได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว ส่งผลทำให้นักเรียนทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

นักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ทั้ง 3 หน่วย นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ การลำดับเนื้อหามีความต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.60$) ทั้งนี้มาจากการออกแบบเนื้อหาและการออกแบบชุดการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียน เรียนรู้ได้ง่ายอย่างเป็นระบบ รวมถึงวิธีการที่นักเรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน รูปแบบการเรียนยืดหยุ่นตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนแบบนี้ไม่เครียด ผู้เรียนสามารถศึกษาล่วงหน้าได้ก่อนว่าครูผู้สอนจะสอนอะไร และผู้เรียนสามารถเรียนซ้ำได้หลายครั้งตามศักยภาพของผู้เรียน

ข้อแตกต่างระหว่างชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย กับชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์แบบปกติ คือ

- การเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้สอนได้แบบทันทีทันใด

(Real time)

- การเรียนรู้จากชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์แบบ มีผลสะท้อนกลับ

ในทันที

- ผู้เรียนสามารถติดต่อกับผู้สอนได้ในทันที หากผู้สอน Online อยู่
- ผู้เรียนได้รับการแก้ไขปัญหาทางการเรียนอย่างทันท่วงที (ในการเรียนปกติต้องรอรอบเวลาที่ผู้สอน

กำหนด)

- มีผลทางความกระตือรือร้นในการเรียน สนใจในตัวบทเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิเคราะห์พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนมีผลต่อประสิทธิภาพของการเรียน ดังนั้นผู้สอนควรมีการวิเคราะห์พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนด้วย จะทำให้ชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประสบผลสำเร็จเนื่องมาจากความต้องการในการเรียนของผู้เรียน

2. ผู้สอนควรเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับระบบเครือข่ายเป็นอย่างดี เพื่อให้สามารถโต้ตอบการเรียนรู้กับผู้เรียนได้สะดวกและรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ มีการกำหนดกิจกรรมผ่านเครือข่ายให้ทำแต่ยังไม่มากนัก ซึ่งการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน และเขียนที่เน้นปฏิสัมพันธ์จะมีประสิทธิภาพดีกว่า จึงควรทำการวิจัยที่ออกแบบโดยเน้นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายหลัก ดังนี้

1. ในการฝึกทักษะด้านการพูด ควรมีการพัฒนาระบบการตรวจสอบการออกเสียงเพื่อใช้ในการเทียบเคียงกับเสียงของเจ้าของภาษา เช่น การบันทึกเสียงของผู้เรียนไว้แล้วให้ผู้เรียนเปิดฟังเสียงของตนเองเทียบกับเสียงต้นแบบ

2. ในการฝึกทักษะด้านการอ่านและเขียน ควรมีการพัฒนาระบบการตรวจสอบการอ่านและเขียน เช่น เกมสระกดคำ เกมเติมคำในช่องว่าง พร้อมก็มีข้อความหรือเสียงที่แสดงความยินดี หรือให้กำลังใจ เช่น Good, Very good หรือเสียงปรบมือ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ตัวชี้วัดและ
สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช
- 2551 กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
เกษศิริพันธ์ อ้วนภักดี (2548) “การใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- จิรพงศ์ พิฤกษ์ (2551) “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 โดยใช้สถานการณ์จำลอง” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2546) *การผลิตชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์: Production of E-Learning Packages* กรุงเทพมหานคร
เอมพันธ์
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สินสกุล (2520) *ระบบสื่อการสอน* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ถนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เลหาจรัสแสง (2545) *หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน: Designing
e-Learning* เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ธนสิทธิ์ หาญอาษา (2548) “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อ
อินเทอร์เน็ต” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม
- บุญล้อม เนื่องฤทธิ์ (2547) “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ประเทือง ใจหาญ (2546) “การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจใน
การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมการละคร”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ [ออนไลน์] จาก <http://www.thaiwbi.com/topic/prb/index.html> [เข้าถึงเมื่อ 23 เมษายน
2554]
- สาวิตรี ประวดี (2545) “การพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร